

til at anvende af Fondens Midler til Understøttelse for de Lærere og Lærerinder, der er afgaaet som Pensionister fra de nævnte Skoler, før disse Skolers Overgang til Staten fandt Sted. Disse Folk er for det meste ældre, og de har gennemgaaende haft en mindre Løn, medens de virkede ved Skolerne, derfor opbeærer de nu ogsaa en ret ringe Pension, saa ringe endog, at Staten har fundet sig foranlediget til paa Finansloven at give dem et lille Tillæg under den Forudsætning, at de Skoler, de har virket ved, enten alene eller i Forbindelse med Pensionskassen, giver dem en tilsvarende Understøttelse; dog maa deres samlede Indtægt, baade den private og den Indtægt, de modtager de to Steder fra, ikke overstige 3 000 Kr. i alt. Men selv med disse Tilskud vil disse Pensionister blive ret daarligt stillede. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at man ved dette Lovforslag søger at hjælpe lidt paa deres Stilling.

Det, jeg her har nævnt, og som omhandles i § 1, er jo Hovedsagen i Lovforslaget. Jeg synes, det er rimeligt, at dette Lovforslag bliver fremmet, og at Ministeren faar den Bemyndigelse, han ønsker, til at komme disse Folk til Hjælp. Endvidere ordner Lovforslaget, om det vedtages, Pensionsforholdene for de Lærere, der ikke har fuldt Timetal. Det er det, som omhandles i § 2. Disse Lærere maatte give Afkald paa deres Indskud i Pensionskassen og deres Ret til at modtage Pension derfra, da de gik over til at blive Statstjenestemænd. Men de faar fra Staten alligevel kun Pension i Forhold til deres Arbejdstid, altsaa ikke fuld Pension af det Embede, de beklæder. Derved kan der fremkomme det uheldige Forhold for disse Mennesker, at de vil faa en mindre Pension, end de vilde kunne faa, hvis de var Tjenestemænd, maaske endogsaa en mindre Pension, end de vilde kunne faa, hvis de kun oppebar deres Pension af Lønningsfonden. Ministeren foreslaar nu, at de Folk kan blive staaende i deres Pensionskasse og derfra oppebære en delvis Pension og dog faa deres Brøkdelen af Statens Pensionsvæsen, dog at ingen derved kan oppebære mere, end han vilde have faaet ved at gøre fuld Tjeneste i sin Tjenestemandsstilling. Det synes jeg er en rimelig Ordning for de paagældende.

Der er mange Enkeltheder endnu, som der kunde være Grund til at dvæle ved i Henseende til disse Forhold. Men jeg mener, at Forholdene er af saa speciel Art, at de vist bedst kan behandles i et Udvalg.

Angaaende § 3 skal jeg kun sige, at derved ordnes jo Pensionsreglerne for Skole-

betjente, saa at de for dem gældende Regler bliver sammenfaldende med, hvad der er gældende for andre Tjenestemænd.

Lovforslaget, der kun har fire Paragraffer, er jo ikke særlig stort. Men hvis man vil læse det igennem og læse Bemærkningerne til det, vil man alligevel finde, at det er meget indviklet, idet de foreslaaede Bestemmelser griber ind i og forandrer ikke mindre end 4—5 gældende Love. Men Hovedsagen ved Lovforslaget er jo det, jeg allerede har nævnt, og da jeg finder, at det er rimelige Krav, Ministeren her ønsker at imødekomme, mener jeg, at Lovforslaget i det væsentligste bør gennemføres. Hvad Enkelthederne angaar, vil det være rimeligst, at det bliver overvejet og behandlet i Lønningsudvalget, derfor vil jeg paa et senere Tidspunkt foreslaa Lovforslaget henvist dertil. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til videre Fremme og til senere Vedtagelse.

Friis-Skotte: Skønt jeg ikke er nogen Ynder af lange og indviklede Titler paa Love, finder jeg dog, at naar man nu en Gang har givet den oprindelige Lov følgende lange Titel: Pensionslov for Personalet ved de Skoler i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, der overtages af Staten m. m. — er det formelt maaske noget for kortfattet, naar man blot benævner en Ændring af denne Lov som Ændring af Pensionslov af 30. Juni 1919. Jeg synes, at det dog under alle Omstændigheder af Titelen maatte fremgaa, hvad det drejede sig om, idet det jo ikke er nogen generel Lov, der her er Tale om, men en ganske speciel Lov for specielle Funktionærer. Jeg vilde derfor tro, at det var rigtigst at bringe Lovforslagets Titel i Overensstemmelse med den oprindelige Lov.

Lovforslagets § 3 skal jeg slet ingen Indvendinger gøre imod; den er kun en naturlig Følge af Tjenestemandsløven af 12. September 1919, ifølge hvilken Skolebetjente ogsaa er blevet Statstjenestemænd. § 2 — hvorefter de statsansatte Lærere, der ikke har kunnet faa fuldt Timetal under Staten, men maa supplere deres Timetal ved de tilbageblevne private Skoler, ogsaa faar Adgang til at supplere deres Pension gennem de statsunderstøttede private Pensionskasser, hvoraf de hidtil har været Medlemmer — forekommer mig ogsaa særdeles naturlig.

Derimod forekommer det mig, at der kunde være Anledning til i hvert Tilfælde at overveje Princippet i Lovforslagets § 1. Det drejer sig her om en Pensionsfond,